

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Nowe tendencje w kryminologii i wiktymologii		10.4.0527	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
null			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Prawa i Administracji	Kryminologia	forma	niestacjonarne (zaoczne)
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
prof. UG, dr hab. Wojciech Zalewski; prof. dr hab. Piotr Stępnik			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		3	
Wykład		10 h wykładu - 0,5 ECTS	
Sposób realizacji zajęć		80 h praca własna studenta - 2,5 ECTS	
zajęcia w sali dydaktycznej			
Liczba godzin			
Wykład: 10 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2017/2018 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
fakultatywny (do wyboru)		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
Wykład z prezentacją multimedialną		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		egzamin pisemny testowy	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Zgodne z RS	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Wszystkie zakładane efekty kształcenia weryfikowane w trakcie zajęć oraz podczas zaliczenia przedmiotu.			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
brak			
B. Wymagania wstępne			
brak			
Cele kształcenia			
przyswojenie i zrozumienie przez studentów ogólnych teorii kryminologicznych, ich ewolucji, relacji pomiędzy kryminologią a prawem karnym, poznanie podstawowych współczesnych metod badań kryminologicznych; zrozumienie i przyswojenie kryminologicznej siatki pojęciowej oraz swobodne poruszanie się po niej, a także nabycie umiejętności aplikacji wiedzy teoretycznej do rozwiązywania podstawowych problemów praktycznych.			
Treści programowe			
Treści programowe: Podstawowe problemy współczesnej kryminologii i wiktymologii. Przydatność kryminologii w zapobieganiu przestępczości i w zwalczaniu problemów wynikłych z przestępstwa – próba oceny.			

Pojęcie i przedmiot kryminologii – próba rekonstrukcji na tle współczesnych teorii. Środki masowego przekazu a przestępczość. Współczesne nowe teorie kryminologiczne: Nurt biologiczny; Biopsychiczne teorie uwarunkowania nieprzystosowania społecznego i przestępczości., Koncepcje genetyczne i biochemiczne, Koncepcje neurobiologiczne i psychiatryczne; Nurt psychologiczny. Nurt socjologiczny; Teorie etiologiczne, Kryminologia antynaturalistyczna. Teorie reakcji społecznej; Teorie neoklasyczne. Zapobieganie przestępczości i reakcja na przestępczość. Teorie kryminologiczne w zderzeniu z rzeczywistością – problem seryjnych zabójców.

Wykaz literatury

Podstawowa:

Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., Kryminologia. Gdańsk 2004
E. Bieńkowska, Wiktymologia. Zarys wykładu, Warszawa 2000;

Uzupełniająca:

Batawia St., Wstęp do nauki o przestępcy. Warszawa 1984.
Czapska J., Krupiarz W. (red.), Zapobieganie przestępczości w społecznościach lokalnych. Warszawa 1999.
Czapska J., Kury H. (red.), Mit represyjności, albo o znaczeniu prewencji kryminalnej. Kraków 2002.
Czapska J., Bezpieczeństwo obywateli. Studium z zakresu polityki prawa. Kraków 2004.
Foucault M., Nadzorować i karać. Warszawa 1998.
Gaberle A., Nierozłączna triada. Przestępczość, przestępca, społeczeństwo. Gdańsk 2003 r.
Hołyst B., Kryminologia, Warszawa 2009 .
Kelling G.L., Cole C.M., Wybite szyby. Jak zwalczać przestępczość i przywracać ład w najbliższym otoczeniu. Poznań 2000.
Kossowska A., Funkcjonowanie kontroli społecznej – analiza kryminologiczna. Warszawa 1992.
Krajewski K., Teorie kryminologiczne a prawo karne. Warszawa 1994.
Moir A., Jessel D., Zbrodnia rodzi się w mózgu. Zagadka biologicznych uwarunkowań przestępczości. Warszawa 1998.
Ostrowska K., Wójcik D., Teorie kryminologiczne, Warszawa 1986.
Schneider H.J., Zysk z przestępstwa. Środki masowego przekazu a zjawiska kryminalne. Warszawa 1992.
Siemaszko A., Granice tolerancji. O koncepcjach zachowań dewiacyjnych. Warszawa 1993.
Siemaszko A., Społeczna geneza przestępczości. Wokół teorii zróżnicowanych powiązań. Warszawa 1979.
Tyszkiewicz L., Kryminogeneza w ujęciu kryminologii humanistycznej. Katowice 1997.
Zalewski W., Sprawiedliwość naprawcza. Początek ewolucji polskiego prawa karnego?, Gdańsk 2006.
Zalewski W., Przestępca „niepoprawny” – jako problem polityki kryminalnej, Gdańsk 2010.

Efekty kształcenia (obszarowe i kierunkowe)

Wiedza

student zna aktualne tendencje w refleksji naukowej nad etiologią zachowań przestępczych
posiada wiedzę z zakresu wykorzystywanych pojęć

Umiejętności

student posiada umiejętności w zakresie identyfikacji zagrożeń przestępczością
rozumie mechanizmy manipulacji populistycznej w zakresie kryminalizacji

Kompetencje społeczne (postawy)

student zachowuje ostrożność i krytycyzm w wyrażaniu opinii na temat przestępczości i zjawisk dewiacyjnych,
student, zachowuje otwartość na dyskusję z zakresu metod eliminacji zagrożeń
jest zorientowany na pracę społeczną

Kontakt

http://prawo.ug.edu.pl/pracownik/3287/wojciech_zalewski